

ESTI LEVÉL

70.000 espresso-vendég

Azt mondják, Budapesten 70.000 ember tartózkodik esténként espressókban. Fűzzük hozzá, hogy egy legutóbbi illetékes nyilatkozat szerint összesen 67 espresso van Pesten. Ez a két adat ezernél is több vendéget jelent esténként egy-egy olyan falatnyi kis helyen, ahol egyszerre 60—70 feketézőnél (tévedés ne essék: feketekávézóra gondolunk) nem fér el. A vendégek tehát váltják egymást, jönnek-mennek, itt is, ott is üldögélnek, végeérhetetlenül. Ezt a forgalmat igazolja az is, hogy egy legutóbb megnyílt espresso az első estén délután hattól zárásig 3000 feketét adott el. Egy emberre három „szimplát“ számítva, ami valószínű, itt is ezer vendég a végeredmény.

Sok ez a 70.000 vendég esténként, vagy kevés? Kiderül, ha meggondoljuk, hogy 1918-ban pld. 450 kávéház volt Pesten, (húsz év múlva már csak 157), s ma mindössze 70 működik. Annakidején minden kávéház tele volt s 450 telt kávéház minden bizonnyal több vendéget jelent, mint ma 70 félig üres nagykávéház és mintegy 70 zsúfolt kis espresso. Az igazság tehát az, hogy nem is olyan sokan szórakoznak manapság kis espressókban, a másfélmillió városból mindössze 70.000 ember. Csak azért tűnik annyira zsúfoltnak az espressós utcák képe, a Nagymező-utca, vagy a Szent István-körút, mert tulságosan szem előtt van.

Az espressóbeli átlagköltség egy forint tíz fillér csészénként. (Erre mondta Kolozsvári Andor, a humorista, azt a mondatot, ami azóta szállóigévé lett: „Gyerünk dözsölni, egytízért!“) Ez az „egytíz“ három ezer vendéget számítva nagy bevételt és kis kiadást jelent, bármennyire paradoxul hangozzék is, mert 3000 forintos forgalom egy bolt nagyságú kisüzem számára elég nagy bevétel. A fejenként „három forint harmincas“ költsézés viszont nem nevezhető tulzott kiadásnak. (Ugyanakkora rendelés kávéházban a duplájába kerül.) Minden vendéglő, színház, koncert, cirkusz, könyvvásárlás, stb. a sokszorosát jelenti. Espressóba járni tehát nem nagy „fényűzés“. Ez derül ki a számvetésből.

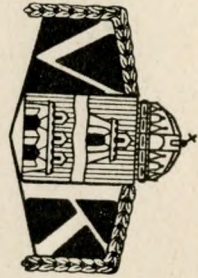
Budapest — a kávéház-városból espresso-várossá vált Budapest —

minden neonecsőves látézzal szemben, szeret takarékoskodni. Lakóinak még a módosabbja is inkább az apró kávéparadicsomokban „költekezik“, a nagyobb kiadást kerüli.

Mindezt, ami helyenként úgy úgy hangzik, mintha az espressóvilág teljes helyeslésére szólna, csupán előljáróban kellett elmondanom. Tény, hogy erősen élet-szagú helye a városnak az espressókkal szegélyezett utcarész s megsűrűsödik az üzlet s a társasélet az apró asztalkák mellett. Kissé piac, kissé fórum ez az espressóvilág. És amit hetvenezren szeretnek és akarnak egy városban, azt nem lehet tudomásul nem venni. Amellett azonban, hogy coffeintől élénk napi életet jelent, persze, van üledéke is: olyan, mint ami a kihörpintett csésze alján marad. Ennek a ténynek néhány következménye az érem másik oldalára tartozik.

Helyszülke miatt az érem másik oldaláról a legközelebbi Esti levél beszél majd, „Otthon“ címmel. Mert az espresso az odajáróknak egy kissé az otthonuk is. És rendszerint a lakásuk helyett az otthonuk. Ez pedig már olyan horderejű kérdés, amiről beszélni kell, részletesen.

Innocent-Vincze Ernő

Közp. nyomat. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Innocent Vincze Ernő

Cím:

70.000 espresso vendég

Forrás:

Hírlap

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Helyszám

Személy

Tárgy

670. 24

Osztályozás

1947